

25 września 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

ciąg 5/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 8527.

Kl. 23 b 1.

Michał Nikiel
(Kraków, Polska).

Sposób oddzielania gazoliny przez odwirowywanie gazu ziemnego.

Zgłoszono 19 stycznia 1927 r.

Udzielono 29 lutego 1928 r.

Przy znanych sposobach otrzymywania gazoliny z gazu ziemnego czy to metodami kompresyjnymi, czy absorbcyjnymi przepędza się całkowitą ilość gazów, zawierających pary gazoliny, przez odnośne urządzenia. To warunkuje stosunkowo wielką i drogą aparaturę i bardzo znaczne zapotrzebowanie energii mechanicznej i cieplnej.

Niniejszy wynalazek polega na tem, że poddaje się gaz ziemny działaniu siły odśrodkowej w szybkoobrotowych, odpowiednio zbudowanych wirówkach. Ponieważ pary gazoliny są około 3 do 5 razy cięższe od towarzyszących im gazów stałych (metanu, powietrza), zbiera się na obwodzie wirującego cylindra mieszanina bardzo obfita w pary gazoliny, natomiast przy osi po-

zostają gazy bez lub z małą zawartością par gazolinowych.

Tylko tę część pierwszą, obfitą w pary gazoliny, wprowadza się do urządzeń chłodzących i sprężających, w których w znany sposób oddziela się gazolinę ciekłą od towarzyszących jej jeszcze gazów stałych. Przytem zbytecznem jest dążenie do zbyt dokładnego odgazolinowania tych gazów, bo reszta gazoliny zostaje przy ponownym przeprowadzeniu przez wirówkę z nich usunięta.

Przy bardzo dużej ilości obrotów wirówki zagęszczenie par gazoliny, a zarazem ich prężność cząstkowa tak wzrasta, że do otrzymania ciekłej gazoliny wystarczy chłodzenie wodą o temperaturze 10 do 15°C. Niekiedy może się okazać celowem

chłodzić na niższe temperatury zapomocą chłodziarek.

W ten sam sposób można też oddzielać najróżnorodniejsze ciecze o wysokim ciężarze cząsteczkowym, np. benzol, alkohol i t. p., jako rozpuszczalniki używane płyny, o ile znajdują się w małych ilościach jako pary w gazach stałych.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób otrzymywania gazoliny, zna-

mienny tem, że gaz zawierający pary gazoliny poddaje się działaniu siły odśrodkowej w szybkobieżnych wirówkach i rozdziela go w ten sposób na część obfitą w pary gazoliny, która idzie do dalszej przeróbki, i na część ubogą w pary gazoliny, którą odprowadza się do rurociągów zasilających paleniska gazowe.

Michał Nikiel.